

DECIZIA nr. 22

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, cu dobanzile si penalitatile de intarziere aferente, petentul considera ca veniturile din agricultura ca producator nu se impoziteaza si nici nu se calculeaza TVA. Daca organul fiscal dispune ca trebuie sa plateasca TVA, petentul solicita sa se aplice cota de TVA numai asupra diferentei dintre valoarea animalelor proprii si suma incasata prin vanzare.

Potentul mentioneaza ca este crescator de animale pe care le inregistreaza la Registrul agricol al comunei Munteni, animale pe care le furajeaza cu produse agricole obtinute dupa 10 ha teren arabil pe care il detine. Arata ca nu cumpara animale de la alti producatori pe care sa le revanda si mentioneaza ca obtinerea carni de porc si vita in conditii gospodaresti nu este rentabila (consumul de produse agricole pentru 1 kg spor de crestere este foarte mare fata de folosirea furajelor concentrate). Intrucat cheltuiile foarte multi bani cu intretinerea culturilor, sustine ca estimarea facuta nu este in concordanta cu realitatea.

Precizeaza ca a cultivat in fiecare an cu porumb suprafata de 10 ha teren arabil, produs care a fost folosit pentru cresterea animalelor obtinute in gospodaria sa proprie si care au fost inscrise in Registrul Agricol.

Sustine ca organul care a facut controlul fiscal, la evaluarea prin estimare pe care a efectuat-o, nu a luat in calcul valoarea animalelor vii (carnea valorificata este din productie proprie).

Organul de control, prin procesul verbal atacat, a constatat ca prin procesul verbal anterior s-a mentionat ca asociatia familiala avea obligatia de a se declara platitoare de taxa pe valoarea adaugata (intrucat a depasit plafonul de scutire la 31.05.2000), implicit de a calcula si de a plati taxa pe valoarea adaugata, astfel ca a procedat la colectarea TVA la suma estimata ca fiind obtinuta din vanzarea carni, corespunzatoare efectivelor de animale care figureaza in evidenta Directiei Sanitar Veterinare ca au fost comercializate de petent in Piata Tecuci. Potentul nu are documente de aprovizionare care sa aiba inscrisa taxa pe valoarea adaugata, care ar putea fi dedusa, deci contribuabilul are de plata taxa pe valoarea adaugata la nivelul celei colectate.

Organul de control a procedat la estimarea veniturilor, cheltuielilor, impozitelor si taxelor datorate, in conformitate cu art.14 din Legea nr.87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale, pe baza datelor furnizate de Directia Sanitar Veterinara si a preturilor practicate de alt contribuabil, intrucat reprezentantul asociatiei familiale a refuzat sa se prezinte cu documentele de evidenta contabila, desi a primit avize de verificare.

Cauza supusa solutionarii a fost daca se pot acorda deduceri pentru TVA in conditiile in care contribuabilul nu a prezentat evidenta contabila si impunerea s-a facut prin estimare.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.14 alin.(1) din OG nr.7/2001 privind impozitul pe venit, care stipuleaza:

“Contribuabilii care obtin venituri din activitati independente sunt obligati sa organizeze si sa conduca evidenta contabila in partida simpla, cu respectarea reglementarilor in vigoare privind evidenta contabila, completand Registrul-jurnal de incasari si plati, Registrul-inventar si alte documente contabile stabilite prin norme”.

Intrucat contribuabilul nu a prezentat evidenta contabila in partida simpla, organul de control a procedat la stabilirea din oficiu a impozitelor si taxelor datorate, in conformitate cu prevederile art. 14 din Legea nr.87/1994, republicata, care stipuleaza:

“In cazul in care, ca urmare a savarsirii unei infractiuni sau contraventii, nu se pot stabili, pe baza evidentelor contribuabilului, impozitele, taxele si contributiile datorate, acestea vor fi determinate de organul de control prin estimare, utilizand in acest scop orice documente si informatii referitoare la activitatea si perioada desfasurata, inclusiv compararea cu activitati si cazuri similare”.

In consecinta contestatia a fost respinsa intrucat nu au fost prezentate documente din care sa rezulte taxa pe valoarea adaugata deductibila, ceea ce a determinat ca taxa pe valoarea adaugata de plata sa fie egala cu taxa pe valoarea adaugata colectata, pentru care s-au calculat majorari si penalitati de intarziere.

Referitor la **impozitul pe venit**, petentul precizeaza ca a realizat un venit mai mic decat cel declarat si considera ca DGFP are de restituit impozit pe venit, insa nu anexeaza declaratiile de venit global intocmite pentru anii 2002 si 2003 si nici deciziile de impunere privind platile anticipate.

Nici organul de control nu precizeaza care au fost veniturile si cheltuielile inscrise in declaratiile depuse de contribuabil, mentionand doar veniturile nete declarate de acesta. Pornind de la faptul ca veniturile nete declarate sunt mai mari decat cele estimate, organul de control ajunge la concluzia ca acestea vor ramane la nivelul celor declarate de contribuabil, nemodificandu-se deciziile de impunere anuale.

La evaluarea prin estimare organul de control fiscal a luat in calcul atat valoarea obtinuta prin vanzarea carnei cat si cheltuielile care ar fi fost efectuate daca petentul ar fi cumparat carnea respectiva, care poate fi asimilata cu valoarea animalelor vii (carnea valorificata fiind din productie proprie), chiar daca asociatia familiala nu a prezentat nici un document care sa justifice cheltuielile efective angajate de contribuabil.

Cauza supusa solutionarii consta in analizarea deciziilor de impunere anuale, dar din motivatiile prezentate mai sus, nu se poate stabili baza impozabila.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 185(3) din O.G. nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura Fiscala, care stipuleaza:

“Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare”.

In conformitate cu art. 65, alin.(4) din O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, "Organul fiscal va emite o noua decizie de impunere in cazul in care apar elemente care conduc la modificarea impozitului datorat." Din textul de lege sus-mentionat rezulta ca organul de control trebuia sa procedeze la **modificarea** deciziilor de impunere anuale chiar daca petentul a realizat un venit mai mic decat cel declarat.

In consecinta s-a desfiintat procesul verbal atacat la capatul de cerere referitor la stabilirea impozitului pe venit datorat pentru anii 2002 si 2003, precum si a sumelor de plata sau de restituit aferente, intrucat taxa pe valoarea adaugata a fost calculata in baza unor venituri estimate, se impune sa se aplice acelasi criteriu si pentru calcularea impozitului pe venit.